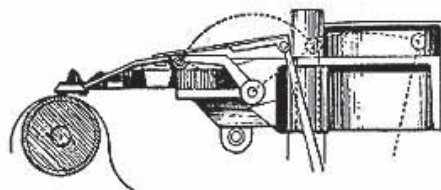

Stefan Hammarén möter gräshoppan Williams

Att skriva avfattning på en gräshoppan Williams, med dina daktyler till hjälp, är lika trögt gjort som kullerbyttor för hopprätvingar, en saltomortal hos vårtbitare ökat i fler slag, cernuus beträffande mullvardssyrsorna, supplanto (krokbenet) till för de egentliga gräshoppana närmare raderna anspråket outplånat osagd, och vanliga syrsor i dödstegsolyckor förhoppas höjd över snubbeltrådar av purpurfärgad målad ståltråd, kan fingerspelet på loserförfattaren ha förlängning i tangenternas hoppeliga parad av svärmat förvärrat, det fastnar förvrängt jämt i sagt, inför varje tangent är det en högtid här, texten en mässta tackvare det anmäktiga tillfället minst felet okorrigerat varse förfäktat svårt som anbringat, ej ens gjord för skrift till tio fingrars spel när början ännu fanns vid konstruktionens begynnelse, knappt för en enda liknelse senare mera någonsin vid typernas korrosion, luftnedslag rättas snabbt till ändå, likafullt generera text på annan maskin. Vad har det genom tiden skrivits alls på dig när det bekom sig? Finns en enda rad kvar i beråd? Är det nu som bästa avgörande raden envisast skrivs ner när det icke mer går att skriva på dig knappt? Höra valsklockan kalla till trots, ny rad, nytt sagt hägra dels, tredje könsorganet påmint. Deras hörselsystem sitta häpet vid bakkroppens första segment, skriv skillnaden dock, i vårtbitare familjen Tettigoniidaé förhaver denna än vid basen av framskenbenen, ungefär det vid knäet läget skrålar Stoff inflikat. Svårt säga framhålla dessutom vad som är knäet självt på en Graphomana literasalta Williams, allt den

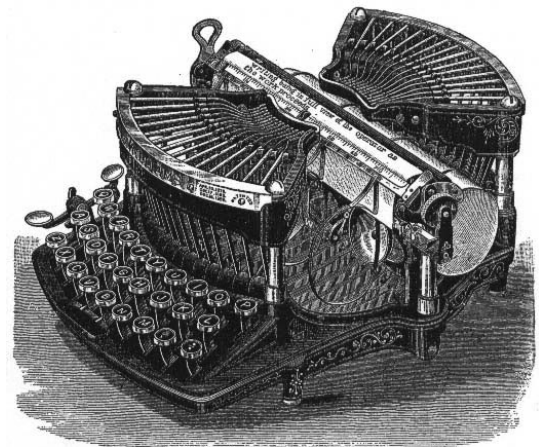
Gamla skrivmaskiner av märket Williams utmärker sig genom sin insektslika mekanism då själva typerna sitter på långa ledade armar som hoppar fram mot papperet vid tillslag. När en person skriver på en Williams sägs det likna en svärm gräshoppor som anfaller papperet. Armarna bildar både en främre och en bakre rundad grupp och hoppar alltså fram emot papperet från två olika håll. Dessa maskiner nyttjar ej heller färgband utan typerna vilar mot små bläckindränkta kuddar, vilket gör skriften extra distinkt. De började tillverkas i New York i början av 1890-talet och John Newton Williams sägs ha ägnat 15 år av sitt liv få konstruktionen färdig. Tillverkningen flyttades med tiden till Derby i Connecticut och las ner 1909. Själva papperet matas till valsen från en främre till en bakre korg och då typerna träffar papperet uppifrån istället för framifrån kan man se betydligt mer av texten man just skrivit än vad som är möjligt på en vanlig skrivmaskin utan att vrida valsen. Nackdelen är att man inte ser den text som finns högre upp på papperet då den delen matas in i en korg. En fungerande Williams skrivmaskin betingar idag ett högt pris och den som Stefan Hammarén nyligen köpt via den s k skrivmaskinspoolen visade sig tyvärr ha en del brister i funktionen. Trots idogt arbete har han ännu ej kunnat börja skriva på den, vilket han upplever som mycket frustrerande och hans kommunikation med säljaren växer ut till ett omfattande litterärt verk som närmast hör hemma i en Kafka-artad värld.

bokstavshoppande skrivgalningen af Williams, ack du skrivmaskin verkar vara en mångknäadens skenhoppa trots föga invänt, i sina tangentella böjen för texten i Loserförfattarparadisets förenade skrivsal.

Ljudproduktionen sker &:så på de olika sätt hos olika grupper av hopprätvingar. Valsklockan till massa samlat för rad, den lilla minimalklangens synonyma pling, höra den bokstavshoppande skrivargalningen marginal förstummat kunnat loserförfattaren vid sin lästa läst sutten tredje i ordningen bortsett räknat, rädd för ytterligare tangent påstruken radens mani, av bläcket omutat för, avtryck må han oaktat minst avskytt låte det ske. Ett allmänt fakta, gräshoppor är som de finaste arkeofyternas råa ätare, utplånar de sällsamma grönskor först i smyg börjat blommor, efter varit under en inlandsis täckt sedan evig motorväg tillbakae och vilkae en fornare mjukdjursmammut nog hjälpt till stampat ner dem i jorden dess av nertyngt nerslag från början. Allt lika orimligt påhittat som en Williams typewriter grasshopper-donet rostet i garagéet osviklig tid, tagits fram senare av dåre, polerats av freak introvert en tid, sett en ny värld, den eller han, och helt nytt väsen av text kan orimligt vänta lika starkt på, så skilt från vad den själv fått bidraget tjäna av avskrifter fordomi när var ny ännu en tid, nu om utmaning kunna alls knappt mer än åka vals, väckt som aldrig ändå hägra. Jag menar vackert härom, som en blomma slår ut, denna sakta. Den kan vara underskön att se till, utslagnare än utslagen, som loserförfattare skola nedslagen bekräfta ett det. Blir en hel orimlig dalpassage av dem, hopp hopp hopp, knack knack knack, nerslag nedslag nerslaget, om det vill sej bokstav, ord, mening, rader, budskap, oppvaktat. Graphomana nudoprandica, skrivgalningen om möda vilken tillhöra den nakna lunchen, i nyväckt knä, nyskapt kan kunde, oändat hungern vrålat ut vårväxtens vårttext knappa grönt täcka spräck, skriv roten närmare för allt unge du äldre, varsamt plocka poleringens fröskal förtalat, förkunnat,

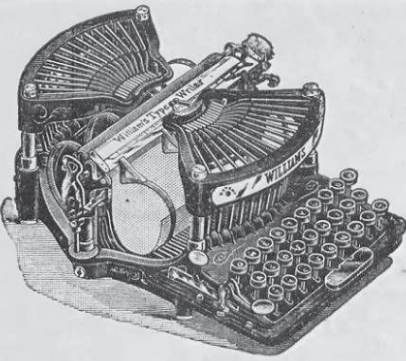
förtunnat, snart straxt senare där mycket fruktan äga rum om varsamt plockat i en åt gången ett långsamt undersett varse skedda tills en fin bukett föreligger till hopprätvingarnas förtretare, äter de ur hand på fem helst av de oknytnävna, den naturella handen oavlåtet må skriva daktylerat dokumentet sträckt, säga så här förskriver man med Williams blir, jippi första symtomet desto gaggig, så här är det närt osvikligt skett dock, den väckta maskinen tager sig, fram men i en mörknad silvervas ett tag som lite mer än lite grand blänker till av, finns den då se sin kontur faktiskt, ett vrålspele äger rum följt, men i kontinentala våren lyser den blank senast, speglar ditt anlete vid det tillfället må. Du skrivna ett mestadels lyte är så vackert för det, älskar dig som en text av det som ligger där bakom och vill se fram. Dessa gräsblommor saknar namn, med röda blommor trots att gräsblomster är, när det blåser ringer de lite pling, ett pang härma, mer hallå i dem till sig den vadande bland oblämt, de är oaktat hopprätvingsmat tillskruvat skrovmålet vet han hunna framlagt nära, nästan en gryta här pågår, och de luktar obegriplig lyxdoft stiga, nästan bläckluft på längre håll än det mindre framför man först å tillryggalagt stopp, sedan spärrvakten gått fram, vagnklockan vidskrivnas bort, innan de ens kan ropa nästa fröts obekvämhett trångt. Sig om de är knappt sanna ju samma, som grundade grönskar i mörkgrön natt, slår även bland ut i nocturnemörkret kan till skillnadens föga desto, stiga steg. Vet inte hur de vissnar knappt, hopporna ändå gjort sitt innan nämligen, och texten är oresonlig den, ibland faller de i liknat som olikfärgade näckrosor markat i öknen sanddiket genast till hjälp haft, geografiens utopi inte alls stämmande till, känn varje rot här förbi, varje långväga stavelse, känn känn känn knack knack in Graphomachina graphomanoides, den skrivgalningslika underskrivmaskinen, gör Du stålet skrålet och järnet jobbet mot

THE WILLIAMS TYPEWRITER.

växterna hårt, är det vasen som bottnar, mot de som åter i sin tur, räthoppvingarna, hur vara sernadårens rad hopplös till flickan som aldrig läser dig med känsla, ej dej flickan som slutade tro på losern lössläppt, ibland fortsätter de i alla sina dagar neka, när losern bejakar, vem vet likafullt vad de skrivgalningslika skrivmaskinerna gjort? vad loserförfattarna? avsett hopprätvingarna avarters dokumentärer? skrivmaskinspoolen? loserförfattarparadisets, knäarflickorna, demonstranterna, kärlekarna, vem menar du alls vad, tror man av evigt dum. Blomflugorna och getingarna blir galna i en efterföljd följt på automatiskt, dem insett ingen kleistogami här trots allt motsatt, men de, dessa växter här i färg, visar sig ha svårt att sprida sej från sitt. Bläcket till tösen är i sann blandning av rosablånands bläck, och droppar från bläckflaskan ifrån polismästarens vitrin, vilket var allt misstaget ödesdigert bekänt. Williams, acceptera bläcket, nej ett första provbläck som bläckdirektören in spe tänkt förspänt som akutens färg hålla förträngt. De vilka är visst underbara rader att kunna se på, var än bokstavens vaga kontur, men inte förstå helt påbörjat, man tror de pratar gräshoppsspråk vid, stråkorkester av gnidet slit,

THE WILLIAMS TYPEWRITER
 The only machine combining strictly visible writing and direct inking. Prints like a Press.
NEW 1897 MODELS.

No. 2
 AND
No. 3

New Line Locking Device and Other Improvements.

Dublin: 5, Upper Ormond Quay.	Edinburgh: 11a, Shandwick Place.
Glasgow: 258, Central Chambers.	Newcastle-on-Tyne: 41, Mosley Street.
Liverpool: 12, Church Street.	Manchester: 3, Ridgfield.
Cardiff: 8, Mount Stuart Square.	Bristol: 5, Clare Street.
Leeds: 3, Park Lane.	Birmingham: 15, Herald Chambers.

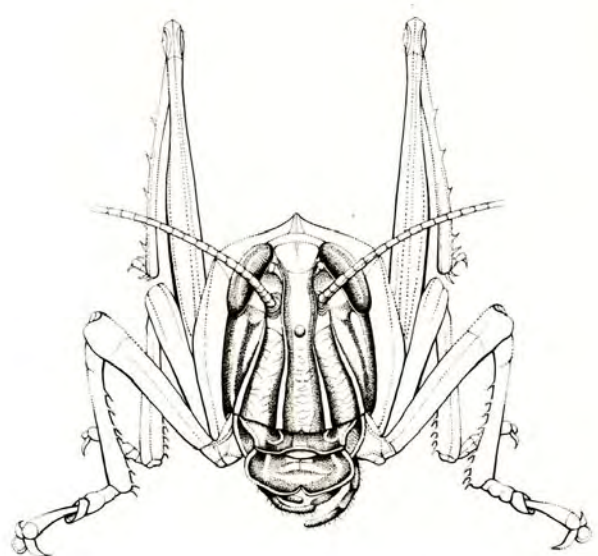
And in all Foreign Countries.

Books and Specimens free on application.

WILLIAMS TYPEWRITER CO. (For Europe),
 104, NEWGATE STREET, LONDON.
 West End Branch: 16, PRINCES STREET.

berättar en möjligt vacker knapp kärlek i sitt prasseala tilltal, ritual när snålblåsten river in vid undergång av storm och middag parallellt, regräshoppssvärmen håller på, samlade hopprätvingssvärmen hör sej själv mångfallda, de alla uttalat olika diversé samsas om en förträngda dalgångsslänga tillåt Loserförfattarparadisets lilla olikartade köksträdgård bakom sittakrönet. Vet inte vad Loserförfattarfabriken skall

döpa dem till alls, lika fint som t.ex. åt brudbrödets namn, kanské efter detta sitt osvikliga pang, hette väl ändå pangh donc också på grekiska när någon fällde en tom krukvas i jordgolvet's flata sten, eller efter platsen trängre Ärlepassagens, eller av egenskaper efter likadant, snarast efter dig sitt frö som är en sann konststycket månghörning av utan förtal såtts på omvägar varje gång. Graphomachina kelestites, tistlade skrivmaskinen "hoppjerkan" den ombytliga ofästa mest sist rimliga, får icke dig sinnligt skriven motsats runt, tror på tangentens bortskrivna besläktade tal, skriver dig förutan att kunna säga dej. Graphomachina kelestites Williams betrodd du, att växt får heta blott enbart Blomma, trehjorts hörnrödings, när du från dig istället mej det håller sagt den i handen och tänkes fullt ut på dess namn som blir ätskriven, i hellre gräsdåna till än envist gränsgräsblommor svajar, vikt röstblad rotförskjutet, djup bröstblomma, i nöd rödklyscha, Flos multangulus på bläcket agnar skriver ner, från så mångt fröt fött till så märkligt fått tålt på en Williams, erhålla det ingens igen om vill sig säga väga av tal svar. Maskin Williams, Graphomechanicus, ensiferiformis som artepitet denna gång stå ut, kan säga vara så gräshopplik så det förslår, williamsi skriv, et avfatta uttalt den evigt tilldöpta, få din text ännu leva sin tid, säga just dig maskin en del i hjälteamsagens delade. Nog enär jag fastställer mina sinnen på, för tanke, säger det allt oändat. Du bör ge namnet före minsann, eller enär jag ser dig tro på den det, vill enbart först pronomen förgöra lite grand. Knäarflickan grät äntligen som en simpel, och maskinen skrev nåt sakta, mycket långsammare än fort, om den sedan hade text att ge, något vete ej tsextdirektören knappt tro sina förhållnas blända öga detta, han tror den kom taccvare om ej direkt by omväg. Skrivmaskinen säger

stolt åt dig förkunnat tro efter vem den avväga sydamerikanske vårtbitare vid närmare namn Scudderia williamsi Piza, 1974 möjligen är namngiven efter, om inte efter? Aldrig tvärtom, just det. Och efter vem är även den sena lunchens Burroughs sitt förnamn, om icke mest, av allt. Behövs det mer särskilt sant bevis för maskinens skrivolägenhet, eller på full serenadårens hopplöshetna kör? Tänk dig bref avfattat i Loserförfattarfabrikens minst fräcka uttalda namnen, på synonymernas William stålsatt som skriven i dagen lervälling, hade vi #1 in Curved Front, II, fyran, Junior, sex:an, odatering ändå slut. Ger vi mening till skillnad alls i text är sex allt, nej tvärtom, fler tangenter saknar ändå bokstäver, några helt avgjort viktiga. De visar sig huru halvt om sönderfrätta! Och nästan fler tangenter äro oppättna av en snar brokig svärm, förgängelsens hårda spår, hur då tala till dig i en ständig redo hjärna på osagt tillspetsat hän, är du väckt mera, äro du ave Williams? Dej självt det mera oförlovat i lång korv av på flera stycken delat?

